

TRĂDAREA TRONULUI

ALWYN
HAMILTON

Traducere din limba engleză de
MARIA ADAM

NEMIRA

DTP copertă: Alexandru CSUKOR

Design copertă © Faber&Faber

Redactor: Teodora TERCIU

Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Lector: Daniela ASAFTEI

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HAMILTON, ALWYN

Tradarea tronului / Alwyn Hamilton ; trad. din lb. engleză: Maria Adam. -

București : Nemira Publishing House, 2021

ISBN 978-606-43-1017-0

I. Adam, Maria (trad.)

821.111

Alwyn Hamilton

TRAITOR TO THE THRONE

Copyright © 2017 by Alwyn Hamilton.

All rights reserved.

© NEMIRA, 2021

Tiparul executat de ARTPRINT SRL

Tel: 0723.13.05.02, e-mail: office@artprint.ro

Orice reproducere, totală sau parțială,
a acestei lucrări și închirierea acestei cărți
fără acordul scris al editorului sunt strict interzise
și se pedepsesc conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-43-1017-0

*Pentru Rachel Rose Smith,
care m-a sprijinit întotdeauna*

LISTA PERSONAJELOR

REBELIUNEA

Amani – trăgătoare de elită, demdji însemnată cu ochi albaştri, capabilă să controleze nisipul deșertului, cunoscută, de asemenea, și sub porecla Banditul-cu-ochi-albaştri

Prințul Ahmed Al-Oman Bin Izman – Prințul Rebel, conducătorul Rebeliunii

Jin – prinț de Miraji, fratele lui Ahmed, cu numele complet Ajinahd Al-Oman Bin Izman

Shazad Al-Hamad – fiica unui general mirajin, printre primii membri ai rebeliunii, strateg și luptătoare bine instruită

Delila – demdji însemnată cu păr purpuriu, capabilă să urzească iluzii din lumină în aer. Sora de sânge a lui Ahmed, sora vitregă a lui Jin, prin adopție

Hala – demdji însemnată cu piele aurie, capabilă să răsucescă mintea oamenilor, provocându-le halucinații. Sora lui Imin

Imin – demdji însemnată cu ochi aurii, capabilă să ia orice formă omenească. Sora lui Hala

Izz și Maz – demdji gemeni, însemnați cu piele albastră și păr albastru, capabili să se transforme în orice animal

Bahi (decedat) – prieten din copilărie al lui Shazad, Sfânt Părinte căzut în dizgrație și ucis de Noorsham

IZMAN

Sultanul Oman – conducătorul statului Miraji, tatăl lui Ahmed și al lui Jin

Prințul Kadir – fiul cel mai mare al sultanului, sultimul, moștenitorul tronului Miraji

Prințul Naguib (decedat) – unul dintre fiii sultanului, comandant de armată, ucis de rebeli în bătălia de la Fahali

Lien (decedat) – femeie din Xichian, soția sultanului. Mama biologică a lui Jin, mama vitregă a lui Ahmed și a Delilei, prin adopție. Ucisă de boală

Nadira (decedată) – mama biologică a lui Ahmed și a Delilei. Ucisă de sultan pentru nașterea unui copil conceput cu un djinn

ULTIMUL ȚINUT

Tamid – cel mai bun prieten al lui Amani, Sfânt Părinte în devenire, merge șchiopătând din pricina unei malformații din naștere. Presupus mort

Farrah – mătușa lui Amani, sora cea mai mare a mamei sale

Asid – soțul lui Farrah, negustor de cai din Dustwalk

Safiyah – mătușa lui Amani, sora mijlocie a mamei sale, plecată din Dustwalk înainte de nașterea lui Amani ca să-și găsească norocul în Izman

- Zahia (decedată)** – mama lui Amani, spânzurată pentru uciderea soțului ei
- Hiza (decedat)** – soțul mamei lui Amani. Nu este tatăl biologic al lui Amani. Ucis de soție
- Shira** – verișoara lui Amani, singura fiică a lui Farrah. Nu se știe locul unde se află
- Fazim** – iubitul Shirei
- Noorsham** – demdji însemnat cu ochi albaștri, capabil să stârnească focul djinnilor, care poate să distrugă un oraș întreg. Născut în orașul minier Sazi. Nu se știe locul unde se află

MITURI ȘI LEGENDE

- Ființele Primordiale** – ființe nemuritoare create de Dumnezeu, inclusiv djinnii, buraqii și rocii
- Distrugătoarea de Lumi** – o ființă din centrul pământului care a ieșit la suprafața lumii ca să aducă moarte și întuneric. Înfrântă de omenire
- Strigoii** – slujitorii Distrugătoarei de Lumi, inclusiv coșmarurile, metamorficii și alții
- Primul Erou** – primul muritor creat de djinni ca să o înfrunte pe Distrugătoarea de Lumi. Făcut din nisip, apă și aer, a fost adus la viață de focul djinnilor. Cunoscut și ca Primul Muritor
- Prințesa Hawa** – prințesă legendară care a cântat până când soarele a apărut pe cer
- Eroul Attallah** – iubitul prințesei Hawa

CAPITOLUL 1

PRINȚUL STRĂIN

Cândva, în regatul Miraji din deșert, trăia un prinț tânăr care jinduia la tronul tatălui său. Nu era îndreptățit să-l ceară, dar credea că tatăl lui era un conducător slab și că el avea să fie mai puternic. Așa că a luat tronul cu forța. Într-o singură noapte, cu vărsare de sânge, sultanul și frații prințului au căzut răpuși de sabia tânărului prinț și a armatei străine pe care o conducea. La ivirea zorilor, nu mai era prinț. Era sultan.

Se știa că tânărul sultan își lua soții în harem așa cum făcuse și cu țara: cu forța.

În primul an de domnie, două soții au născut fii sub aceleași stele. Una dintre soții era o fată născută printre nisipuri. Fiul ei aparținea deșertului. Cealaltă era o fată născută pe malul opus al apei, într-un regat numit Xicha, și crescută la bordul unei nave. Fiul ei nu aparținea aceluși loc.

Dar fiii au crescut ca niște frați, iar mamele lor i-au protejat de lucrurile de care zidurile palatului nu-i puteau feri. Și pentru o vreme, în haremul sultanului, lucrurile au mers bine.

Până când prima soție a născut din nou, de data asta un copil care nu era al soțului ei – o fiică de djinn, cu păr nefiresc și foc nefiresc în sânge. Pentru crima de a-l fi trădat, sultanul și-a dezlănțuit mânia asupra soției lui. Ea a murit sub forța loviturilor lui.

Atât de mânios era sultanul, încât nici n-a băgat de seamă că cea de-a doua soție a fugit cu cei doi băieți și fiica djinnului, evadând pe mare către regatul Xicha, de unde fusese răpită. Acolo, fiul ei, Prințul Străin, se putea preface că își găsisse locul. Prințul Deșertului nu se putea preface; era la fel de străin în ținut cum fusese fratele său în țara tatălui lor. Dar niciunul dintre prinți nu era sortit să rămână mult acolo. În scurt timp, amândoi au părăsit Xicha, preferând în schimb largul mărilor.

Și pentru o vreme, pe nave care mergeau oriunde și veneau de nicăieri, lucrurile au mers bine pentru frați. Rătăceau de pe un mal străin pe altul, aparținând în mod egal fiecărui loc în parte.

Până într-o zi, când, dincolo de prora navei, Miraji a apărut din nou.

Prințul Deșertului a văzut țara și și-a amintit care îi era locul cu adevărat. Pe malul cunoscut, a părăsit nava, lăsându-și fratele în urmă. Deși Prințul Deșertului i-a cerut fratelui său să i se alăture, Prințul Străin nu a acceptat. Țara tatălui său părea pustie și stearpă și nu înțelegea ce anume îl atrăgea pe fratele lui. Așa că drumurile lor s-au despărțit. Prințul Străin a rămas un timp pe mare, clocotind în taină de furie că fratele său alesese deșertul, în locul mării.

În cele din urmă, a venit ziua în care Prințul Străin nu a mai putut fi despărțit de fratele său. Când s-a întors în deșertul din Miraji, a aflat că fratele lui stârnise focul rebeliunii.

Prințul Deșertului vorbea de lucruri mărețe, de idei importante, despre egalitate și prosperitate. Era înconjurat de noii săi frați și surori, care iubeau deșertul la fel de mult ca el. Acum era cunoscut ca Prințul Rebel. L-a primit însă pe cel care îi fusese frate toată viața cu brațele deschise.

Un timp, lucrurile au mers bine în Rebeliune.

Până când a apărut o fată. O fată poreclită Banditul-cu-ochi-albaștri, născută în nisipuri și călită de deșert și care ardea cu tot focul lui. Pentru prima dată, Prințul Străin a înțeles ce anume iubea fratele lui la deșert.

Prințul Străin și Banditul-cu-ochi-albaștri au traversat nisipurile împreună, până la marea bătălie din orașul Fahali, unde aliații străini ai sultanului prinseseră rădăcini.

În lupta de la Fahali, rebelii au obținut prima mare victorie. Au apărat deșertul de sultanul care l-ar fi ars de viu. L-au eliberat pe demdji, alt copil de djinn, pe care sultanul l-ar fi transformat într-o armă, împotriva voinței lui. L-au ucis pe tânărul comandant, fratele lor, care ar fi vărsat sânge până ar fi obținut o laudă din partea tatălui său, sultanul. Au rupt alianța sultanului cu străinii care pedepseau deșertul de zeci de ani. Iar rebelii au cucerit pentru ei o parte a deșertului.

Povestea bătăliei de la Fahali s-a răspândit repede. Și, odată cu ea, a circulat vestea că deșertul era din nou un trofeu care putea fi câștigat. Căci deșertul Miraji era singurul loc unde magia veche și mașinăriile noi puteau să coexiste. Singura țară care putea să scoată la iveală arme destul de repede ca să-și înarmeze oamenii și să lupte în marele război dintre națiunile din nord.

Noi priviri de pe țărmurile străine s-au întors spre Miraji, priviri lacome. Alte armate străine au coborât din deșert, venind din toate părțile, fiecare încercând să obțină o nouă

alianță sau țara însăși. Și, în timp ce dușmanii din afară rodeau din granițele sultanului și-i țineau armata ocupată, rebelii ocupau oraș după oraș din interior, smulgându-le din mâinile sultanului și făcând oamenii să se alătore cauzei lor.

Pentru câțva timp, lucrurile au mers bine pentru Rebeliune, pentru Banditul-cu-ochi-albaștri și pentru Prințul Străin.

Până când balanța a început să se încline împotriva Prințului Rebel. Două duzini de rebeli au pierit într-o capcană pregătită pentru ei în nisipuri, unde fuseseră înconjurați și depășiți ca număr de arme. Un oraș s-a ridicat împotriva sultanului, strigând în timpul nopții numele Prințului Rebel. Dar cei care au strigat au văzut următorul răsărit cu ochii sticloși ai morților. Iar Banditul-cu-ochi-albaștri a fost nimerit de un glonț în timpul unei lupte în munți, grav rănit, cu viața atârându-i de o ață. Acolo, pentru prima dată de când firele poveștilor lor se împletiseră, drumurile Banditului-cu-ochi-albaștri și ale Prințului Străin s-au despărțit.

În timp ce Banditul-cu-ochi-albaștri se lupta să supraviețuiască, Prințul Străin a fost trimis la granița estică a deșertului. Acolo era instalată în tabără o armată din Xicha. Prințul Străin a furat o uniformă și a intrat în tabăra xichiană ca și cum acolo era la el acasă. Era ușor acolo, căci nu mai arăta ca un străin. A rămas cu ei în timp ce se luptau cu forțele sultanului, spionând în secret pentru Prințul Rebel.

Pentru o vreme, toate au fost bune, cu el stând ascuns în armata străină.

Până când au primit o misivă din tabăra inamică, mesagerul purtând culorile sultanului, alb și auriu, și ținând un steag de pace.

Prințul Străin ar fi făcut moarte de om ca să afle veștile cuprinse în misivă, dar nu a fost nevoie. Se știa că el vorbea limba deșertului. A fost chemat în cortul generalului xichian ca să traducă pentru trimisul sultanului și Xichian, deși nu știau că era dușmanul amândurora. În timp ce traducea, a aflat că sultanul cerea încetarea focului. Era obosit de vărsarea de sânge, spunea mesajul. Era pregătit să negocieze. Prințul Străin a aflat că stăpânul din Miraji chema toți conducătorii străini la el ca să discute despre o nouă alianță. Sultanul cerea ca orice rege, regină, împărat sau prinț care pretindea deșertul să vină la palat și să-și expună cererea.

Misiva a fost dusă a doua zi dimineață împăratului din Xichian. Și armele au încetat să tragă. Armistițiul începuse. Acum aveau să urmeze negocierile. Pe urmă, pacea între sultan și invadatori. Și, fără a mai fi nevoie să-și păzească țărmurile, ochii conducătorului din deșert aveau să se îndrepte din nou spre interior.

Prințul Străin a înțeles că sosise timpul să se întoarcă la fratele lui. Rebeliunea lor era pe punctul de a se transforma în război.